

Efsane: Paragraf geçişini sağlayan kelime veya ifadeler paragrafların sonlarına yerleştirilmelidir

Oldukça fazla sayıda kişinin sahip olduğu bu yanlışın, öğrencilerin ileri görüşlü olmasını sağlama isteğinden kaynaklandığı tahmin edilmektedir. Bu sebepten dolayı "paragraf geçişini sağlayan ifadeler her zaman paragraf sonlarına yerleştirilmelidir" şeklindeki kuralın, öğrencilere deneme yapısı anlatılırken öğretilen bir [duruma bağlı](#) kural olduğu düşünülebilir.

Öğrencilerin ileri görüşlü olmalarına yönelik istek oldukça sağlam temellere sahiptir çünkü başarılı yazarlar, metinlerinde ilerledikçe tartışmalarını nereye ve nasıl yönlendireceklerini sürekli olarak tahmin etmektedirler.

Ancak bu kural, iki türlü sorunu ortaya çıkarmaktadır. Bu kuralla ilgili **ilk sorunlu özellik**, [geçiş ifadelerinin](#) paragraf sonlarına yerleştirilebileceğini kabul etsek bile, paragraf sonlarının bu ifadelerin yerleştirilebileceği tek yer olduğunu veya genellikle kullanıldıkları yer olduğunu düşünmek için bir sebep yoktur.

Esasında, [paragraf geçişleri](#) ile ilgili **ikinci sorunlu özelliğe** bakmak gerekirse; bu ifadelerin en iyi kullanımı paragraf sonlarında değil paragraf başlarındadır. Paragraf başının daha iyi bir yer olmasının sebepleri; paragrafların tek bir birleşik düşünce sunmaları ve geçiş ifadelerinin genellikle yeni fikirleri vurgulayan cümleler içerisinde (veya yeni fikirleri vurgulayan cümleler olarak) yer almalarıdır.

Diğer bir ifadeyle, geçiş kelimeleri genellikle eski bir fikirden bahsedip yeni bir fikre odaklanırlar ve bu yeni fikir, çoğunlukla yeni paragrafın odak noktası olacaktır. Yeni paragraf geçiş ifadesinin vurgusunu paylaştığı için, yeni paragrafın başlangıcı çoğu zaman geçiş ifadesi için en uygun yerdir.

Bu makale, [Yazım efsaneleri: Kötü tavsiye almamızın sebepleri](#) adlı makalenin bir parçasıdır.